

บทที่ 1

บทนำ

บทนี้นำเสนอสาระสำคัญของการวิจัย ได้แก่ ความสำคัญและที่มาของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย คำถามการวิจัยที่เป็นแนวทางวิเคราะห์ข้อมูล ขอบเขตและข้อจำกัดของการศึกษา และผลที่คาดว่าจะได้รับ ดังนี้

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารธุรกิจแล้ว วิชาบัญชีเป็นรายวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญที่นักศึกษาต้องมีความรู้และทักษะเพื่อสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจส่วนตัวหรือการทำงานในองค์กรต่าง ๆ โดยเฉพาะเป็นการทำงานในสายงานของสาขาวิชาการบริหารธุรกิจ แต่ในกระบวนการศึกษาของนักศึกษาเพื่อให้จบหลักสูตรสาขาวิชาการบริหารธุรกิจของคณะวิทยาการจัดการในปัจจุบัน พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาการเรียนวิชาบัญชี มีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่สอบไม่ผ่าน หรือผลการเรียนต่ำ

กล่าวได้ว่าสำหรับนักศึกษาบางส่วนแล้ว วิชาบัญชีเป็นวิชาที่ยากที่สุดเมื่อเทียบกับวิชาอื่น ๆ และการเรียนในรายวิชานี้กำลังกลายเป็นปัญหาสำคัญของทั้งผู้เรียนและผู้สอนที่ต้องมีการพัฒนาวิธีการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจวิชาบัญชีมากยิ่งขึ้น มีผลการเรียนในระดับที่น่าพอใจ สามารถเรียนจบหลักสูตรตามระยะเวลาที่กำหนด และที่สำคัญคือสามารถนำความรู้ด้านบัญชีไปใช้ในการทำงานต่อไป

ในการพัฒนาการเรียนการสอนนั้น เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าความสามารถของผู้เรียนในการเรียนให้ได้รับระดับเกรดที่สูงนั้น ขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญา (IQ) ของผู้เรียนเป็นสำคัญ แต่ในทางปฏิบัติ การที่ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนยังขึ้นอยู่กับพฤติกรรมที่เกี่ยวกับวิธีการเรียน ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับผู้เรียนทุกคนที่จะช่วยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียน เช่น พฤติกรรมเกี่ยวกับความตั้งใจฟังการบรรยาย การเข้าชั้นเรียน การซักถามผู้สอนเมื่อไม่เข้าใจ หรือการอ่านหนังสือทบทวน เป็นต้น ผู้เรียนจะมีพฤติกรรมการเรียนอย่างไรนั้น เกิดจากปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่สำคัญ ได้แก่ คุณลักษณะหรือภูมิหลังของผู้เรียน ทักษะส่วนตัวที่มีต่อวิชาที่เรียน วิธีการสอนของอาจารย์ และสภาพแวดล้อมทางสังคมในสถาบันการศึกษานั้น ๆ

แนวทางหนึ่งในการพัฒนาการเรียนการสอน คือการศึกษาเพื่อให้เข้าใจว่าพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาเกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของผู้เรียนแต่ละคน วิธีการสอนของอาจารย์ และ

สภาพแวดล้อมอื่น ๆ ในการเรียน อย่างไรก็ตาม เพื่อนำความรู้เหล่านี้ไปปรับใช้สร้างพฤติกรรม การเรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาที่เกี่ยวกับการบัญชีมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

ผู้วิจัยได้เป็นอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาการบัญชีมาตั้งแต่ พ.ศ. 2527 วิชาที่ได้รับมอบหมายให้สอน เช่น วิชาการบัญชี 1 การบัญชี 2 การบัญชีต้นทุน 1 การบัญชีเพื่อการจัดการ การเงินธุรกิจ สัมมนาทางการบัญชี เป็นต้น จากการประเมินผลการเรียนการสอนปรากฏว่า มีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่สอบไม่ผ่าน หรือได้เกรดต่ำกว่า C เช่น ในภาคเรียนที่ 1/2547 มีผู้ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชี 1 กับผู้วิจัย ดังนี้ หมู่เรียน 01 มีผู้ลงทะเบียน 53 คน ได้เกรด A 1 คน B⁺ 3 คน B 5 คน C⁺ 2 คน C 11 คน D⁺ 4 คน D 14 คน และ E 12 คน และขาดสอบ 2 คน และมีผู้ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 ในภาคเรียนที่ 2/2548 จำนวน 32 คน ไม่มีผู้ได้เกรด A ได้เกรด B⁺ 1 คน B 3 คน C⁺ 1 คน C 5 คน D⁺ 6 คน D 6 คน และ E 4 คน และขาดสอบ 1 คน จะเห็นได้ว่าในผู้เรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 จำนวน 43 คนนั้น มีผู้ได้เกรดระหว่าง A ถึง B เพียง 4 คนที่เหลือเป็นผู้ได้เกรด C⁺ ถึง E จำนวนถึง 39 คน ด้วยเหตุนี้เองทำให้ผู้สอนเกิดความสนใจว่าผู้เรียนมีพฤติกรรม การเรียนวิชาบัญชีอย่างไร มีปัจจัยอะไรบ้างที่ทำให้ผลการเรียนออกมาในลักษณะเช่นนี้ ทั้งนี้เพื่อหาแนวทางแก้ไขให้ผลการเรียนวิชาบัญชีของนักศึกษาอยู่ในระดับ C⁺ ขึ้นไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เป็นสถาบันการศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จัดการศึกษาทั้งระดับปริญญาตรี และระดับที่สูงกว่า หลากหลายสาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ของการจัดการศึกษาคือ นักศึกษาสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตาม ระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตร แต่ปรากฏว่าในแต่ละปีการศึกษามีนักศึกษาที่ต้องพ้นสภาพการ เป็นนักศึกษาเนื่องจากเกรดเฉลี่ยไม่ถึงตามระเบียบว่าด้วยการพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้กำหนดระเบียบการพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาของนักศึกษาภาคปกติ ต้องอยู่ในเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่ง ดังต่อไปนี้

1. นักศึกษาทำค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.60 เมื่อสิ้นภาคเรียนที่ 2 นับตั้งแต่เริ่มเข้าเรียน
2. นักศึกษาทำค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.80 ในภาคเรียนที่ 4, ที่ 6, ที่ 8, ที่ 10, ที่ 12, ที่ 14, ที่ 16, ที่ 18 และ ที่ 20 นับตั้งแต่เริ่มเข้าเรียน ในกรณีที่ภาคเรียนนั้นมีผลการเรียน "F" ให้ตัดค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมเฉพาะรายวิชาที่มีค่าคะแนน
3. นักศึกษาเรียนครบจำนวนหน่วยกิตตามที่หลักสูตรกำหนดไว้แล้ว ยังได้รับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.80
4. มีสภาพเป็นนักศึกษาของการศึกษาปกติครบ 8 ภาคเรียนปกติติดต่อกันในกรณีที่ เรียนหลักสูตร 2 ปี และ 12 ภาคเรียน กรณีเรียนหลักสูตร 3 ปี ครบ 16 ภาคเรียนปกติติดต่อกันใน

กรณีที่เรียนหลักสูตร 4 ปี และ ครบ 20 ภาคเรียน ในหลักสูตร 5 ปี แล้วยังขาดคุณสมบัติที่จะสำเร็จการศึกษา

5. นักศึกษามีผลการประเมินรายวิชาเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และรายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพได้ค่าระดับคะแนนต่ำกว่า “C” เป็นครั้งที่ 2

6. นักศึกษาพ้นสภาพตามระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาว่าด้วยการรับ - จ่ายเงินค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี และปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ภาคปกติ พ.ศ. 2549

จากข้อมูลของสำนักส่งเสริมวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ปรากฏว่ามีนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี 4 ปี ภาคปกติ ซึ่งทุกคนต้องเรียนวิชาการบัญชี 1 และการบัญชี 2 เนื่องจากเป็นวิชาบังคับ ต้องพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาเนื่องจากคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดถึง 105 คน ในปีการศึกษา 2547 และ จำนวน 102 คน ในปีการศึกษา 2548 ซึ่งข้อมูลนี้จะสอดคล้องกับผลการเรียนวิชาการบัญชี 1 ในปีการศึกษา 2547 และผลการเรียนวิชาการบัญชีต้นทูน 1 ในปีการศึกษา 2548 ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

ดังนั้นการวิจัยเรื่อง อิทธิพลของพฤติกรรมการเรียนต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน : ศึกษากรณีการเรียนวิชาบัญชีของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา” เป็นแนวทางหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึงสาเหตุของปัญหาการเรียนวิชาบัญชี ซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาวิธีการสอน อันจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการวิชาบัญชี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวม นั่นคือ สามารถสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตร รวมทั้งการลดจำนวนของการพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา เนื่องจากคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าเกณฑ์ให้เหลือน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพราะการสำเร็จการศึกษาช้ากว่ากำหนด และการออกกลางคันไม่ว่าด้วยสาเหตุใดก็ตาม ถือเป็นความสูญเสียเปล่าทางการศึกษา และการสูญเสียเปล่าของต้นทุนทางการศึกษาทั้งของผู้เรียนและประเทศชาติ ซึ่งไม่ควรเกิดขึ้นอย่างยิ่ง และต้องหาแนวทางแก้ไขอย่างเร่งด่วน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง อิทธิพลของพฤติกรรมการเรียนต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน : ศึกษากรณีการเรียนวิชาบัญชีของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาบัญชีของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ และเพื่อค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมดังกล่าวกับสัมฤทธิ์ผลของการเรียน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนวิชาบัญชี ได้แก่ ทักษะคิดที่มีต่อวิชาบัญชี และภูมิหลังของผู้เรียน วิธีการสอนของอาจารย์ และสภาพแวดล้อมในสถานที่เรียน

1.3 คำถามการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงได้กำหนดคำถามการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- 1) นักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนวิชาบัญชีอย่างไรบ้าง
- 2) พฤติกรรมการเรียนที่แตกต่างกันส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลของการเรียนหรือไม่
- 3) ปัจจัยด้านภูมิหลังของนักศึกษา ทักษะคิดที่มีต่อวิชาบัญชีส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาบัญชีหรือไม่ และปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลสำคัญ

1.4 ขอบเขตและข้อจำกัดของการศึกษา

ขอบเขตและข้อจำกัดของเรื่องที่ทำการศึกษา ได้แก่

- 1) พฤติกรรมที่สนใจศึกษา ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เป็นที่ยอมรับ โดยทั่วไปว่าส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ได้แก่ การเข้าชั้นเรียน การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง การทบทวนบทเรียนร่วมกับเพื่อน การสอบถามอาจารย์นอกชั้นเรียน และการเตรียมตัวสอบ
- 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา เลือกศึกษาเฉพาะปัจจัยด้านภูมิหลังของนักศึกษา และทักษะคิดที่มีต่อวิชาบัญชี
- 3) ศึกษาในช่วงเวลาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 กลุ่มประชากร คือ นักศึกษา ภาคปศุสัตว์ระดับปริญญาตรี 4 ปี ชั้นปีที่ 2 (รุ่นเข้าเรียน ปีการศึกษา 2549) สาขาวิชาการตลาด และสาขาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ เนื่องจากนักศึกษาเหล่านี้ได้เรียนวิชาการบัญชี 1 และการบัญชี 2 ซึ่งเป็นวิชาบังคับมาแล้วในปีการศึกษา 2549

1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ จากการวิจัยเรื่อง อิทธิพลของพฤติกรรมการเรียนต่อสัมฤทธิ์ผล การเรียน : ศึกษากรณีการเรียนวิชาบัญชีของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีดังนี้

- 1) เกิดแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาบัญชี เพื่อให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2) ทราบถึงภูมิหลังของนักศึกษา และทักษะคิดที่มีต่อวิชาบัญชีว่าส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาบัญชีหรือไม่ และปัจจัยอะไรบ้างที่มีอิทธิพลสำคัญต่อการเรียนวิชาบัญชี
- 3) ผลการศึกษาสามารถขยายผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาอื่น ๆ